

der kunne flyde af disse stærke Kampe, kunne blive farlige for Samfundets Udvipling, naar man ikke ved Siden af har Noget, der holder igjen, og som er istand til at føre de Mænd sammen igjen, som vare blevne sjernede fra hinanden ved disse Kampe. Før de Mænd sammen, som maaskee have staaet som Førere for de forskjellige Partier i en saadan Kamp; sæt dem som Dommere ved hinandens Side over Medmenneskers Frihed og Ære, før dem sammen i Retsfalen, lad dem der see den Anklagede staae for sig, og Sagsførere og Dommere sætte Alt i Bevægelse for en Sags Skyld, i hvilken der dømmes over Frihed og Ære, og stræbe at faae denne Sag belyst i alle dens Enkeltheder, for at de, som kaarne ud af Folkets Midte, skulle affige deres Dom, der enten skal befrie en saadan anklaget Medborger eller maaskee skal føre ham i Fængsel og til Skjændsel, — da vil der ikke være Veilighed for Lidensfaberne til at komme til orde. Tværtimod. Det kan ikke være Andet end de bedste og æbleste Kræfter hos et Folk, der efterhaanden ved den Gjerning ville udvikle sig; der vil i mine Tanker ved den være givet den bedste Veileder for Folket, naar det ellers ved Frihedens Brug kunde komme paa Vildspor; det vil være den rette Moderator paa de Udseelser, som Friheden ellers kan medføre, ved Siden af, at det er den skønneste og bedste Betryggelse for den Anklagede. Han er stillet overfor sine Dommere, der ere hans Medborgere, og Dommen affiges efter en fuldstændig mundtlig og offentlig Forhandling, under hvilken Sagen bliver fremsat fra alle Sider, fuldstændig belyst, og man opnaaer en Afgjørelse, som vel foregaaer efter menneskelige, skrøbelige Forhold, men som opnaaer den Fuldkommenhed, der under dem overhovedet kan naaes. Jeg beder Dem tage dette med i Betragtning. Tiden har sin Betydning. Det er ikke lige gyldigt, naar De faae gennemført denne Institution. Det kunde let være, naar Aarene gik, at man fik altfor megen Smag for at opnaae det, der kun giver Myndighed, og styder det fra sig, som giver Ansvar.

Jeg vil nødtigt angribe den høitærede Justitsminister; men jeg beklager høiligt, at Justitsministeren, der staaer med Haanden paa

Grundloven, og som med sin Haand har understrevet den Grundlov, vi nu have, har kunnet sige i det andet Thing: Jeg har ikke Interesse for eller Kjærlighed til denne Institution, eller dog ikke den Interesse eller den Kjærlighed, at jeg kan være med til at gennemføre den. Justitsministeren kan sige, at han trænger til Tid for at bearbejde denne Sag, men lad ham ikke sige til den danske Rigsdag, at han mangler Kjærlighed til den; han kan ikke være Justitsminister uden med fuld Kjærlighed og Interesse at omfatte ogsaa denne Deel af Grundloven, saa at han er istand til at sammenarbejde med os og gennemføre en Institution som denne.

Med Hensyn til Enkelthederne i dette Forslag da tør jeg maaskee henvise de Herrer til den tidligere afgivne Betænkning her i Thinget, som viser, hvor faa de Punkter ere, i hvilke der var Forskel i Opfattelsen tilstede mellem Regjeringen, Justitsministeren og det daværende Udvalg. Det er en Selvsølge, at jeg har maattet foretage en Deel Forandringer paa Grund af, at Lovens Omraade er forandret. Der er ogsaa en mindre Forandring fremkaldt ved, at Skanderborg og Aarhus Amter ere slaaede sammen, og ligeledes er der den nye Valglov, som ogsaa har gjort enkelte andre Bestemmelser nødvendige. Jeg maa maaskee, idet jeg nævner disse Enkeltheder, gjøre opmærksom paa, at der har indsnæget sig enkelte Feil, som ogsaa fandtes i Regjeringens Udkast, men som jeg først i disse Dage er bleven opmærksom paa. Saaledes ville de Herrer finde et Par af nogen Betydning i § 203, hvor der i sidste Deel af første Stykke er et feil Citat, idet der staaer: „med Undtagelse af dem, der omhandles i §§ 190 og 191“; men der skal staae: „med Undtagelse af dem, som omhandles i §§ 159 og 160. Endvidere, i samme Paragraphs 2det Stykke staaer der i Begyndelsen: „Formanden optegner derimod det væsentligste Indhold af de sidstnævnte Udfagn og Forklaringer o. s. v.“; der skal staae: „Formanden optegner derimod det væsentligste Indhold af Vidnernes og Anklagedes Forklaringer til Benyttelse ved den paafølgende Fremstilling af Sagen“. I § 161 staaer der i 1ste Stykke 5te Linie fraenden: „lovbestemt